

MIÉRT KERESZTELÜNK JÉZUS NEVÉBEN?

A bemerítés mindig is a nagy vitatémák közé tartozott, és semmi kétség, hogy sok egyházvezető múltban és jelenben szintén annak tekinti. Jelen tanulmányunkban először vizsgáljuk meg fontosságát vagy szükségességét.

A bemerítés olyan előírás, melyet Krisztus vezetett be. Ha nem lenne fontos Isten terveiben, akkor miért mondta az Apostolok Cselekedetei Könyvében 2:38-ban „mindnyájatok” és miért parancsolja meg nekik a bemerítkezést, a Cselekedetek Könyvében a 10:48-ban?

Két dologra emlékeznünk kell: Első. - Bármilyen Krisztus létrehozott, vagy elrendelt, az nem lehet lényegtelen akár felismerjük annak fontosságát, akár nem. Második - Krisztus és az Apostolok megmutatták ezeknek az előírásoknak a fontosságát azzal, hogy betartották azokat. Jézus hetven mérföldet (112 km) gyalogolt azért, hogy bemerítkezzen. Bár Ő bűnöktől mentes volt, mégis azt mondta: „Mert így illik nekünk minden igazságot betöltenünk.” Máté 3:13-16.

Mondhatná bárki, hogy a víz nem tartalmaz erkölcsi tisztaságot, de emlékezzünk, hogy ez része Isten üdvözléssel kapcsolatos tervének. Péter ezt a következőkkel magyarázza: „Ami minket is megtart most képmás gyanánt, mint keresztség, ami nem a test szennyeinek lemosása, hanem jó lelkiismeret keresése Isten iránt, a Jézus Krisztus feltámadása által.” (Péter 1. lev. 3:21) Lukács Evangéliumában a 7:30-ban azt találjuk, hogy „farizeusok és a törvénytudók az Isten tanácsát megveték, ő magokra nézve nem keresztkedvén meg őtől.”

Mi tehát a keresztelés módja?

A Szentírás szerint a keresztelés vízbemerítést jelent. „És Jézus megkeresztelkedvén, azonnal kijöve a vízből.” Máté 3:16. „És leszállának mindketten a vízbe Filep és a Komornyik, és megkeresztelék őt.” Apost. Cselekedetei 8:38. „Eltemetettünk azért ő vele együtt a Keresztség által a halálba....” Pál levele a rómaiakhoz 6:4. Az eltemetés nem a holttest földre helyezését és egy kevés föld rászórását jelenti, hanem a test földbe való helyezését. Idézzük a Világ Encyk-

lopédia első kötetének 651. oldaláról: „Kezdetben minden keresztelést teljes bemerítéssel végeztek.” A Katolikus Encyklopédia II. kötetének 263. oldalán a következőt találjuk: „A korai évszázadokban mindenkit forrásokban, medencékben és keresztelő kápolnában teljes bemerítés útján kereszteltek meg.” Miután a Katolikus Egyház bevezette a csecsemők megkeresztelését, ezért a bemerítés nem volt megfelelő és a keresztelés módját fröcskölésre változtatták. (lásd Britannica Encyklopédia, 11. kiadás, III. kötet, 365-366 oldalát.) Krisztus halálát a bűnbánat, temetését a bemerítés jellemzi. A feltámadását pedig a keresztség vizes sírjából történő kijövele szimbolizálja.

Milyen előírást kell a kereszteléskor alkalmazni?

Jézus, Máté Evangéliumában a 28:19-ben azt parancsolta: „Megkeresztelvének őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében.” Nem azt parancsolta, ezt előírásként használják, hanem azt parancsolta, hogy „...névében” kereszteljenek. A „név” szó itt egyesszámban van használva és jelen értekezés témáját is ez képezi. Nem az „Atya, a Fiú és Szent Lélek” megszólítás az, mely kapcsolatot mutat. Vajon miért adta Krisztus a keresztelés utasítását a „...névében”? „És nincsen senkiben másban idvesség, mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartanunk.” Apostolok Cselekedetei. 4:12. Isten angyala, aki Józsefhez szól, azt mondta: „És nevezzed annak nevét Jézusnak, mert ő szabadítja meg az ő népét annak bűneiből.” Máté 1:21 János Evangéliumában az 5:43-ban azt találjuk: „Én az én Atyám nevében jöttem és nem fogadtatok be engem, ha más jönne a maga nevében (az antikrisztus) azt befogadnátok.” János 14:26 pedig azt mondja: „Arra vigasztaló pedig, a Szent Lélek, akit az én nevemben küld az Atya....” Tehát a Jézus Krisztus nevében történő kereszteléssel az Istenséget tiszteljük. Jézus azt mondta a zsidóknak: „Ti gyaláztok engem” János 8:49. „Mert Ő benne lakozik az Istenségnek egész teljessége testileg.” Pál levele a Kolossébeliekhez 2:9. Lukács Evangéliumában, a 24:45-47-ben azt találjuk: „Jézus megnyilatkozta a tanítványok elméjét, hogy értsék az Írásokat.” Ez igen szükséges volt és ma szintén sok embernek szüksége van erre a segítségre, hogy megértse a Szentírást. Jézus azután azt mondta tanítványainak: „Így van meg-

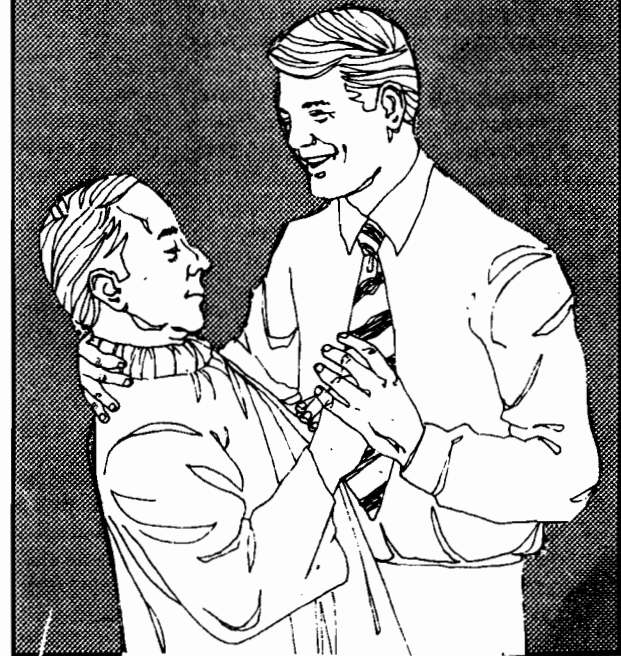
írva és így kellett szenvedni Krisztusnak és feltámadni harmadnapon,” Mivel a tanítványok elméje megnyilatkozott, ezáltal meg tudták érteni a Krisztus halálával kapcsolatos tényeket. A Lukács 24:47-ben, Az Apostolok szavaiban megtaláljuk, hogy Jézus milyen megbízást adott: „És prédikáltatni az Ő nevében a megtérésnek és a bűnök bocsánatának minden pogányok között Jeruzsálemtől elkezdve.” Péter azok között volt, akikhez Jézus szólt és akiknek elméje szintén megnyilatkozott. Miután ezeket az utasításokat hallotta, néhány nap múlva a Szent Lélek vezetésével elkezdett prédikálni és addig folytatta, amíg szavai a szívekbe hatoltak és a hallgatók megkeseredvén azzal fordultak Péterhez és az Apostolhoz: „Mit cselekedjünk atyámfiai, férfiak?” Péter nem késlekedve a válasszal, bátran kiált az igékkel: „Térjete meg és keresztkedjete meg mindnyájána Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára; és veszitek a szent Lélek ajándékát.” Apostolok Cselekedetei 2:38. „Aki azért örömet vevék az ő beszédét, megkeresztelkedének, és hozzájuk csatlakozék azon a napon mintegy háromezer lélek.” Apostolok Cselekedetei 2:41. Némelyek azt mondják, Péter azért mondta nekik, hogy Jézus nevében keresztkedjenek meg, mert zsidók voltak és a keresztséggel Jézus Krisztus elfogadására akarta készíteni őket. Most menjünk Péterrel Kornélius házába 8 évvel később. Kornélius és háza népe, pogány volt és itt Péter megint azt parancsolta, hogy az Úr nevében (átdolgozott kiadásokban Jézus Krisztus nevében) keresztkedjenek meg. Apostolok Cselekedetei 10:47-48. Ha Péter tévedett Pünkösd napján, akkor bizonyára rengeteg idő lett volna a hiba kijavítására, mielőtt Kornélius házába ment. Vajon tévedett-e Péter Pünkösd napján? Vegyük figyelembe, hogy a zsidók, amikor szívükben megkeseredtek, akkor Péterhez és a többi Apostolhoz szóltak. Apostolok Cselekedetei 2:37. Az Apostolok között volt Máté is, aki ezt az Evangéliumában a 28:19-ben írta le. Az Apostolok Cselekedetei 3:14-ben is azt találjuk, hogy „Péter előállt a tizeneggyel.” János Evangéliumában 17:6-ban Jézus azt mondja: „Megjelentem a Te nevedet az embereknek, akiket e világból nekem adtál; tieid valának, és nekem adtad azokat; és a Te beszédedet megtartották.” Máté bizonyára felszólalt volna, ha Péter nem engedelmeskedik az Úrnak az igéje szerint. „És Filep lemenvén Samária városába, prédikálja vala nekik a Krisztust.” „De miután hittek Filepnek, aki az Isten országra és a Jézus

Krisztus nevére tartozó örömdolgozat hirdeti vala, megkeresztelkedének mind férfiak, mind asszonyok." Hogyan? „Az Úr Jézus nevében.” (Lásd Apostolok Cselekedetei 8:5-16). Most nézzük meg mi történt Pállal a pogányok apostolával, amikor 21 évvel Pümkösd után Efészusba ment. Ott Jánosnak néhány tanítványával találkozott és így szólt hozzájuk: „Vajon vettetek-e Szent Lelket, minekután hívők lettek? Azok pedig mondanak neki: Sőt, inkább azt sem hallottuk, hogy vagyon-e Szent Lélek. És mondta neki: Mire keresztelkedtetek meg tehát? Azok pedig mondanak: A János keresztségre. Monda pedig Pál: János a megtérésnek keresztségével keresztelt, azt mondván a népnek, hogy aki ő utána jövő, abban higgyenek, tudniillik a Jézus Krisztusban. Mikor pedig azt hallák, megkeresztelkedének az Úr Jézusnak nevére. (Apostolok Cselekedeti 19:1-5. Mi nem hisszük, hogy Pál megváltoztatta volna a keresztes módját, amikor Lidiát és a házanépét megkeresztelte. Apostolok Cselekedetei 16:14, 15. A 16:30-ban olvashatjuk, hogy a filippiai börtönőr remegve borult Pál és Silás elé, azt mondván: „Uraim mit kell nekem cselekednem, hogy idvezüljek?” Azok pedig mondanak: Hígy az Úr Jézus Krisztusban és idvezülsz mind te, mind a te háznépe. És az magához vevén őket az éjszakának azon órájában, megmosá az ütésektől; és megkeresztelkedék azonnal az ő és az övéi mindnyájan.” Hogyan kételkedhetnénk abban, hogy Pál másképpen keresztelt volna, mind ezt, vagyis az Úr Jézus Krisztus nevében történő bemerítéssel, elöőleg is tette a Jézus nevére. Pál nem volt az apostolok között, amikor Jézus a végső utasításokat adta nekik. (Máté 28:19-ben és Lukács 24:47-ben.) Pál mégis az Úr Jézus nevében keresztelt. Kitől kapta Pál ezt a kinyilatkoztatást? Meg kell jegyeznünk, hogy Pál Evangéliuma nem a többi Apostolok hagyományain alapul, hanem kinyilatkoztatáson: „Tudtotokra adom pedig atyámfiai, hogy az az Evangélium, melyet én hirdettem, nem ember szerint való. Mert én sem embertől vettem azt, sem nem tanítottak arra, hanem a Jézus Krisztus kijelentése által.” Pál galátzabeliekhez írt levele 1:11, 12. Pál volt a kiválasztott, hogy Jézus nevét elvigye a pogányok közé és Pál 14 Apostoli Levelet írt az egyházhoz. Ennek az apostolnak Isten felfedte az egyház titkait: „Amely egyébb időkben meg nem ismerttetett az emberek fiaival úgy, ahogy most kijelentetett az Őszent apostolainak és profétáinak a Lélek által.” Pál levele az efészusbeli-

ekhez 3:5. Pál azt állította, hogy isteni felhatalmazással rendelkezik: „Ha valaki azt hiszi, hogy ő próféta, vagy lelki ajándék részese, vegye eszébe, hogy amiket néktek írok, az Úr rendeletei azok Pál 1. Levele a Korinthusbeliekhez 14:37. Vajon miért írta Pál: „És mindent, amit csak cselekedetek szóval vagy tettel, mindent az Úr Jézusnak nevében cselekedjétek, hálát adván az Istennek és Atyának Ő általa.” Pál Levele a Kolossébeliekhez 3:17. A vízzel keresztes, mint fent olvassuk úgy szóval, mind tettekkel történik. Mi nem hagyhatjuk figyelmen kívül ezt az egyházhoz írt parancsot. „Kik fölépítettek az apostoloknak és prófétának alapkővé, lévén a szegletkő maga Jézus Krisztus.” Pál Levele az efészusbeliekhez 2:20. Az apostolok nemcsak Prédikáltak a Jézus nevében történő keresztes, de maguk is gyakorolták azt. Sehol nem találunk arra utalást, hogy keresztesléskor ezeket a szavakat használták volna „az Atya, a Fiú és a Szent Lélek nevében.” Viszont azt megtaláljuk, hogy az Úr Jézus Krisztus nevében keresztes, és teljesítették a Máté Evangéliumában a 28:19-ben leírt parancsot. Pál azt mondta: „De ha szinte mi, avagy mennyből való angyal hirdetne is nektek valamit, azon kívül, amit néktek hirdettünk, legyen átok.” Pál levele a galátzabeliekhez 1:8, 9. Legyen ez komoly intelem részünkre! Némelyek azt mondják, hogy elfogadják a Máté Evangéliumában a 28:19-ben leírt Jézus Krisztus szavait, de nem fogadják el Péter szavait az Apostolok Cselekedetei 2:38-ban. Vajon Pümkösd napján Péter vagy a Szent Lélek beszélt? Péter azt mondta, hogy a Szent Lélek beszélt, aki a mennyekből küldötte (Péter 1. levele 1:12.) Péter egyike volt az Apostoloknak és neki odaadott a mennyek országának kulcsa, így hát nincs jogunk szavaiban kételkedni. Márk Evangéliumában a 7:9-ben Jézus azt mondta: „Az Isten parancsolatját szépen félre teszitek, azért, hogy a magatok rendelését tartsátok meg.” A történelem megmutatta nekünk, hogy csak Krisztus után a 325. évben változtatták meg a Jézus Krisztus nevében történő keresztesnek úgy módját, mint előírásait. (Lásd a keresztény keresztes történetét a Hastings bibliai szótár első kötetének 4. feje. 241. oldalán.) Számodra mi jelent többet; az Úr parancsa, vagy az emberek hagyományai? VÁLASZD JÉZUST, HOGY ÉLJ!

Mrs. T.M. Bowen

MIÉRT KERESZTELÜNK JÉZUS NEVÉBEN?

<http://www.sayadi-al-nas.com>